

[Brorsen.]

Behandling i Dag, men man har fra de forskellige Taleres Side, og det finder jeg er rigtigt — det betyder jo ikke meget, hvad jeg finder, men jeg forstaaer, at den højtærede Formand med sædvanlig Elskværdighed har tilladt, at Talerne har foretaget visse Strejftog — ogsaa berørt andre Emner. Sagen er den, at naar man taler om vort Hovederhvervs Vanskeligheder i Øjeblikket, saa er det vanskeligt at skille det ad i den Grad, det hænger jo sammen, og naar man derfor taler om Kornspørgsmaalet, er det naturligt, at man ogsaa kommer til at nævne andre Ting i Forbindelse dermed.

Nu kunde det i og for sig være særdeles fristende at gaa lidt tilbage i Tiden, men jeg er naturligvis klar over, at Nutiden, netop Situationen i Øjeblikket, kan give os alle nok at bestille, og derfor skal jeg ikke beskæftige mig meget med Fortiden. Jeg gør den korte Bemærkning, at vi antagelig alle her har i frisk Erindring, med hvilken legende Lethed, kan man næsten sige, den nuværende Statsminister som Oppositionsfører i sin Tid kunde løse Problemerne. Til Trods for, at vi — for blot at nævne et Eksempel — med Hensyn til Arbejdsløsheden dengang var kommet ned paa det normale og Arbejdsløsheden var trængt langt tilbage, var der ingen Ende paa de Angreb, der fra Oppositionens og Statsministerens Side blev foretaget over for den siddende Regering, fordi der endnu var Arbejdsløshed tilbage. Nu er Nemesis i dette Øjeblik efter de nuværende Indehavere af Regeringsmagten! (*Hans Nielsen*: Nej, nej, nej!). Der er jo ingen Tvivl om, naar man har lagt Mærke til Situationen i de sidste Tider, at Regeringen bliver mere og mere usikker; det er der mange forskellige Ting, der tyder paa. De, der sidder paa Regeringsbænkene, har vist alle sammen Indtryk af, at Fæstningen, de opholder sig i, ingeniunde er uindtagelig, og de har vist Indtryk af, at Angrebene efterhaanden bliver haardere og haardere, at Knuden strammes, og at flere og flere i vort Folk, baade paa Land og i By, indser, at det ikke gaar længere paa den gamle Maner.

Forholdet er det, naar vi ser paa hele den økonomiske Udvikling under den nuværende Regerings Førerskab, at Skatterne er steget, de er jo for adskillige Kommuner aldeles utaalelige i dette Øjeblik, naar vi ser hen til, hvad det er for Indtægter, Folk derude skal leve af; samtidig stiger Gælden ogsaa, og der er ingen af os, der bliver forbavset, om vi i den kommende ordinære Rigsdagssamling paa ny staaer over for et

Forslag fra Finansministeren om Optagelse af nyt Statslaan. Og Arbejdsløsheden er en Svøbe som ingen Sinde før. Med Hensyn til selve Krisen i Landbruget, ja, hvad er det saa, der er foretaget? Ja, noget er der selvfølgelig foretaget, og vi har ogsaa været med til en Del, men det, der er Skavanken ved det hele, er, at det stadig kommer for sent og er utilstrækkeligt. Vi har naturligvis følt os foranlediget til undertiden at slutte en Overenskomst med Regeringen til Trods for, at Indholdet paa mange Omraader ikke har været fuldt ud tilfredsstillende, og som vi kunde ønske det, men vi har ikke haft politisk Magt til at naa videre.

Se, naar Statsministeren kommer ud til Møder i denne Tid, saa fortæller han, og det er der ikke noget at sige til, hvad det er, man har foretaget sig fra Regeringens Side, og hvad man yderligere vilde gøre, men som mødte Modstand fra Oppositionens Side i Landstinget. Med Hensyn til det sidste tænker han naturligvis paa Konverteringen og alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, hele Rentepolitikken, som man jo fra flere Sider har været inde paa under denne Debat.

Jeg tror, jeg gemmer, hvad jeg har at sige om dette Spørgsmaal, indtil jeg kommer til at tale om et Par Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fremsatte, men jeg vil gerne her blot nævne, at i Sønderjylland har vi netop gennemført en Politik med Tilskud til Betaling af Renter i visse Tilfælde. Har de ingen Krise dernede? Den er vel voldsommere dør end i det øvrige Land, og det er et absolut Bevis paa, hvad vi hele Tiden har hævdet, at ganske vist vilde det have betydet en Del, om Konverteringsplanen var blevet gennemført, men det kunde aldeles ikke klare det hele; og derfor er det naturligvis ganske andre Ting, vi maa have Opmærksomheden henvendt paa. Det skal jeg nu ikke opholde mig videre ved, men jeg har lagt Mærke til, at Statsministeren ogsaa fremhæver, at Regeringen har tilbudt en Smørordning. Men af hvilket Indhold? Et saadant Problem, Hr. Statsminister — det vil jeg gøre opmærksom paa, naar vi nu inden længe antagelig kommer til at tage fat paa det Spørgsmaal for Alvor — kan ikke løses med enkelte Paragraffer af social Karakter i en Lov. Nej, der skal andre Ting til her. Det Forslag, der blev stillet fra Landbrugsmi- nisterens Side, fastsatte jo, at der skulde ydes et Tilskud til Indkøb af Smør, og det paa et Tidspunkt, hvor Priserne var langt nede, nede i det helt urimelige. Det er dette, at man er kommet for sent, og at det, man